

Sygn. akt I C 44/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Monika Lewoc

Protokolant : st. sekr. sądowy Ewa Imielińska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2016 roku w Złotoryi

na rozprawie sprawy

z powództwa D. T. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki D. T. (1) kwotę 5.260,00 (pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt złotych) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do żądania zasądzenia kwoty 600,00 złotych;

III. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki D. T. (1) kwotę 1.769,65 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Z.):

- powódce D. T. (1) kwotę 52,39 złotych,

- stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej
w W. kwotę 459,77 złotych

tytułem nieuiszczonych wydatków na opinie biegłych sądowych.

Sygn. akt I C 44/15

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok w repertorium C;

2. kal. 21 dni;

3. po prawomocności założyć karty dłużnika.

Dnia 2 grudnia 2016 r. Sędzia

UZASADNIENIE

Powódka D. T. (1) domagała się od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. zasądzenia na jej rzecz tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania kwoty 5.860 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia od strony pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, iż w dniu 25 października 2014 roku na autostradzie (...) koło L. miało miejsce zdarzenie drogowe, w którym kierujący samochodem osobowym marki B. najechał na tył poprzedzającego go pojazdu marki V. (...). W następstwie przedmiotowego zdarzenia obrażeń ciała doznały osoby podróżujące samochodem m-ki WV Passat, w tym siedząca z tyłu za fotelem kierowcy powódka. Wskazała, że pojazd sprawcy posiadał aktualne na dzień zdarzenia ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Nadto wskazała, że zgłosiła roszczenie odszkodowawcze pozwanemu towarzystwu ubezpieczeniowemu, co skutkowało uznaniem przez nie swojej odpowiedzialności co do zasady oraz przyznaniem na rzecz powódki kwoty 1.000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 180 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powódka podniosła, że przyznana jej kwota zadośćuczynienia jest znacznie zaniżona i nie spełnia swojej kompensacyjnej funkcji wedle skutków które doznała na skutek przedmiotowego wypadku. Wskazała, że w wyniku wypadku doznała urazu głowy, klatki piersiowej, barku lewego oraz urazu skrętnego odcinka kręgosłupa szyjnego, a także urazu skrętnego kręgosłupa piersiowego. Następstwem powyższych urazów były zespoły korzeniowe szyjne, ograniczenie ruchomości barku lewego oraz silne bóle i zawroty głowy. Nadto podniosła, że w dalszym ciągu odczuwa skutki wypadku z dnia 25 października 2014 roku, w dalszym ciągu kontynuuje rehabilitację odcinka szyjnego kręgosłupa, a przed wypadkiem była w pełni zdrowa i nie chorowała. Obecnie szybko się męczy, ma problemy z zapamiętywaniem, koncentracją, jest drażliwa i nadpobudliwa. Cierpi na silne dolegliwości bólowe kręgosłupa i głowy oraz na bezsenność. Ostatecznie powódka domagała się dopłaty do zadośćuczynienia w kwocie 5.000 złotych, zwrotu utraconego dochodu za okres niezdolności do pracy w okresie od 25 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w kwocie 600 złotych, zwrotu poniesionych kosztów leczenia w kwocie 290 złotych oraz zwrotu kosztów dojazdu na komisje lekarskie zlecone przez stronę pozwaną w łącznej wysokości 150 złotych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Podniosła, że wysokość dochodzonego roszczenia przez powódkę jest zawyżona i niezasadna, a dochodzona kwota jest niewspółmierna do charakteru doznanej przez powódkę krzywdy. Wskazała, że w wyniku postępowania likwidacyjnego ustalono zakres obrażeń ciała powódki oraz dokonano wypłaty należnego świadczenia, tj. 1.000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz przyznano kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia. Zaznaczyła, że dokumentacja medyczna wskazuje, że co prawda D. T. (1) doznała urazu kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, jednak badania nie wykazały objawów ogniskowych czy oponowych. Nie stwierdzono u powódki zaburzeń czucia, ograniczenie jej ruchomości było czasowe, urazy powierzchowne a sam uraz nie pozostawił następstw i nie wpływał na ogólne funkcjonowanie organizmu.

Nadto strona pozwana wskazała na błędny sposób obliczenia żądania zwrotu kosztów dojazdu powódki na komisje lekarskie na podstawie przepisu dotyczącego zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych niebędących własnością pracodawcy, który reguluje kwestie rozliczania wyjazdów służbowych między pracownikiem a pracodawcą. Nadto ubezpieczyciel podniósł, że powódka nie przedłożyła żadnych dowodów wskazujących na utratę

dochodu za okres niezdolności do pracy w okresie od 25 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku w kwocie 600 złotych.

Pismem z dnia 10 lutego 2015 roku powódka cofnęła pozew w zakresie kwoty 600 złotych z ustawowymi odsetkami od 10 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty i w tym zakresie zrzekła się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2014 roku na autostradzie (...) koło L. miał miejsce wypadek drogowy, w którym kierujący samochodem osobowym marki B. najechał na tył poprzedzającego go pojazdu marki V. (...). Wskutek powyższego zdarzenia uszkodzone zostały m.in. osoby podróżujące samochodem marki V. (...), w tym powódka. Pojazd sprawcy posiadał aktualne na dzień zdarzenia ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Dowód : akta szkody (...), w szczególności:

- zgłoszenie wypadku z ruchu pojazdu,
- zaświadczenie K. z 28.10.2014 r.

Powódka podczas wypadku drogowego miała prawidłowo zapięte pasy bezpieczeństwa.

Dowód: akta szkody (...), w szczególności oświadczenie powódki z dnia 31.10.2014 r.,

zeznania powódki D. T., nagranie z dnia 04.02.2015 r., 00:06:56-00:07:24.

Na skutek zdarzenia z dnia 25 października 2014 roku powódka doznała urazu głowy, klatki piersiowej, barku lewego oraz urazu skrętnego odcina kręgosłupa szyjnego i skrętnego kręgosłupa piersiowego. Powódka została przewieziona na Szpitalny Oddział Ratunkowy Wojewódzkiego Szpitala (...) w L., gdzie została jej udzielona doraźna pomoc. Powódce wykonano badanie rentgenowskie kręgosłupa odcina szyjnego, piersiowego oraz lędźwiowo-krzyżowego, przeprowadzono konsultację chirurgiczną, przepisano leki przeciwbólowe oraz zalecono zastosowanie kołnierza szyjnego na okres 7-10 dni.

Dowód: - karta informacyjna szpitalnego oddziału ratunkowego z 25.10.2014 r., k. 11.

W wyniku przedmiotowego zdarzenia powódka odbyła specjalistyczne konsultacje i została objęta opieką neurologiczną oraz ortopedyczną. Powódka została skierowana na zabiegi fizjoterapeutyczne (laser, prądy tensa). Poniosła koszty związane z zakupem lekarstw oraz prywatnych porad lekarskich w łącznej wysokości 290,27 złotych.

Dowód: wydruk wizyty z 31.10.2014 r., k. 10,

karta wizyty z 31.10.2014 r. wraz z paragonem nr (...), k. 12,

skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne, k. 13,

akta szkody (...), w szczególności:

- faktura VAT nr (...) z 28.10.2014 r.,
- faktura VAT nr (...) z 31.10.2014 r.,
- rachunek nr (...) z 31.10.2014 r.

Powódka była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 27 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku.

Dowód: - zaświadczenia lekarskie (...), k. 14-17.

Pismem z dnia 3 listopada 2014 roku pełnomocnik powódki wystosował do strony pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 15.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę oraz 290,27 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z 03.11.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 6, 8.

Pismem z dnia 9 grudnia 2014 roku strona pozwana przyznała powódce odszkodowanie w łącznej kwocie 1.180 złotych, na którą składały się: 1.000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz 180 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Dowód: - pismo strony pozwanej z 09.12.2014 r., k. 7.

W wyniku zdarzenia komunikacyjnego powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenia kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym. Odniesione obrażenia z punktu neurologicznego skutkują 3 % uszczerbkiem na zdrowiu powódki. W zakresie ortopedycznym uszczerbek na zdrowiu powódki wyniósł również 3 %.

Dowód: - opinia biegłego sądowego M. D. , k. 58-61,

- opinia biegłego sądowego R. B., k. 80-81.

Powódka D. T. (1) ma 27 lat. Przed wypadkiem rekreacyjnie uprawiała sport (biegi, aerobik). Po wypadku odczuwała ciągły ból przez 3-4 tygodnie od wypadku, w późniejszym okresie ból odczuwała sporadycznie. Powódka zażywała leki przeciwbólowe i nosiła kołnierz ortopedyczny. Powódka leczyła się u lekarzy specjalistów ortopedy i neurologa, chodziła na masaże. W związku z odczuwanymi dolegliwościami miała problemy w pracy, ból przeszkadzał jej w pracy fizycznej, odczuwała ograniczenia w życiu z tego powodu.

Dowód: zeznania powódki, nagranie z dnia 04.02.2015 r., 00:10:08-00:16:32

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powódki było usprawiedliwione co do zasady i w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporną kwestią było to, że w dniu 25 października 2014 roku powódka D. T. (1) uczestniczyła w wypadku komunikacyjnym, którego sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Okolicznością sporną między stronami była wielkość doznanej przez powódkę krzywdy, a w konsekwencji wysokość należnego jej zadośćuczynienia. Sporne było także domaganie się przez powódkę zwrotu kosztów dojazdu na komisje lekarskie oraz zwrot utraconego przez powódkę dochodu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, tj. od 25 października 2014 roku do 28 listopada 2014 roku). Strona pozwana uznała, że adekwatną kwotą do doznanych przez powódkę krzywd jest wypłacona jej już kwota 1.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, a także zwrot udokumentowanych kosztów leczenia w kwocie 180 złotych.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach, aktach szkody i zgromadzonej tam dokumentacji oraz na dowodzie z przesłuchania powódki. Nadto Sąd dał wiarę opiniom biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii i traumatologii jako spójnym, przekonującym, znajdującym potwierdzenie w dowodach z dokumentów, nadto jako wskazujących wysoki stopień fachowości, rzeczowych i przejrzystych.

Na podstawie opinii biegłych z zakresu neurologii oraz ortopedii i traumatologii, karty informacyjnej szpitalnego oddziału ratunkowego, wydruków wizyt lekarskich powódki i zaświadczeń lekarskich, Sąd ustalił, jakie skutki na zdrowiu D. T. (1) wywarło przedmiotowe zdarzenie.

W ocenie Sądu, powódka słusznie zakwestionowała wysokość wypłaconego jej zadośćuczynienia, żądana przez nią kwota zadośćuczynienia nie jest wygórowana i jest adekwatna do doznanego przez nią uszczerbku na zdrowiu.

Podstawą prawną żądania powódki był przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c. i art. 822 § 1 k.c.. Zgodnie z dyspozycją art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp. Nadto w myśl art. 436 § 1 k.c. za szkodę na osobie odpowiedzialność ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. Natomiast według art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialności za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo. Przepis ten nie reguluje pojęcia „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia, pozostawiając ją uznaniu Sądu, albowiem pojęcie to jest ze swojej istoty niedookreślone. Jednakże w orzecznictwie wypracowane zostały obiektywne i sprawdzalne kryteria, którymi należy się kierować przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Składają się na nie: cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości i psychiczne, polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi, które nie są tożsame z okolicznościami decydującymi o pogorszeniu sytuacji życiowej lub majątkowej poszkodowanego, ich intensywności i czas trwania, nieodwracalność następstw zdarzenia będącego przyczyną tychże cierpień, pogorszenia się sytuacji życiowej pokrzywdzonego, zmniejszenia jego widoków na przyszłość oraz szans życiowych (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r. II UKN 681/98, OSNAP 00/16/626 z dnia 18 września 1970 r., II PR 267/70, OSNCP 1971 z. 6, poz. 103 oraz z dnia 15 lipca 1977 r., IV CR 266/77 nie pub.). Przy ocenie kierować się należy także celem i charakterem tej instytucji, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron. Niemniej jednak niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustaleniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Z racji tej, że zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może z jednej strony stanowić zapłaty symbolicznej, czyli winno ono przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Z drugiej jednak strony jego wysokość nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być – przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Uszczerbek na zdrowiu powódki wywołany na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 25 października 2014 roku wynosi łącznie 3 %. Ustalenia tego Sąd dokonał na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu (...) i z zakresu neurologii M. D.. W ocenie Sądu, biegli w sposób rzetelny i szczegółowy, po uprzednim badaniu powódki i analizie dokumentacji medycznej, opisali doznane przez powódkę obrażenia i urazy, przebieg ich leczenia oraz ich skutki w życiu poszkodowanej. Oceniając rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy Sąd miał na względzie, że na skutek przedmiotowego zdarzenia powódka utraciła pewność siebie, towarzyszący ból utrudniał jej wykonywanie pracy zawodowej oraz ogólny dyskomfort związany z wykonywaniem codziennych czynności. Powódka cierpiała na bóle głowy, kręgosłupa, na bezsenność. Po wypadku leczyła się u neurologa i ortopedy oraz korzystała z masaży. Po wypadku nosiła kołnierz ortopedyczny, który utrudniał jej wykonywanie codziennych prostych czynności życiowych. Po wypadku zażywała leki przeciwbólowe.

Na skutek zdarzenia z dnia 25 października 2014 roku powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i stłuczenia kręgosłupa w odcinku piersiowym i lędźwiowym. Następstwem powyższych urazów były zespoły korzeniowe szyjne, ograniczenie ruchomości barku lewego oraz silne bóle i zawroty głowy. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu neurologii, występujący u powódki uraz skrętny kręgosłupa szyjnego skutkowało uszkodzeniem tkanek miękkich tworzących struktury stabilizacyjne kręgosłupa, powstały też powikłania neurologiczne niewielkiego stopnia w postaci podrażnienia korzeni nerwowych szyjnych po lewej stronie. Ponadto biegły wskazał, że u powódki zachodzi celowość wsparcia farmakologicznego lekami antydepresyjnymi, które powinny złagodzić i obniżyć napięcie lękowe. Zatem stwierdzić należy, że przedmiotowy wypadek pozostawił u powódki długotrwałe konsekwencje zdrowotne, które w miarę upływu czasu, zastosowanej rehabilitacji oraz prowadzeniu aktywnego trybu życia ulegną prawdopodobnie zmniejszeniu lub całkowitej eliminacji. To wszystko sprawia, że żądana kwota jest adekwatna do doznanej przez nią szkody i odpowiednia, biorąc pod uwagę okoliczności zdarzenia oraz doznane obrażenia, które spowodowały u powódki ból i cierpienie. Sąd miał na względzie również, że powódka jest młodą osobą, w sile wieku. Doznane przez nią urazy i ich skutki czasowo wykluczyły ją z aktywności zawodowej i życiowej. Wypadek ten miał negatywny wpływ na wiele aspektów życia powódki.

Mając na względzie całokształt wskazanych powyżej okoliczności i na podstawie powołanych przepisów Sąd uznał, że zadośćuczynienie w kwocie 6.000 złotych jest adekwatne do doznanej przez powódkę krzywdy, uwzględniało doznany przez nią uszczerbek w wysokości łącznej 3 %, a zarazem odpowiadało aktualnym warunkom życia społecznego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd od ustalonej wysokości zadośćuczynienia w wysokości 6.000 złotych odjął dotychczas otrzymaną przez powódkę kwotę zadośćuczynienia w kwocie 1.000 złotych i zasądził na jej rzecz od strony pozwanej kwotę 5.000 złotych. Nadto Sąd uwzględnił w całości roszczenie powódki odnośnie zwrotu kosztów leczenia w kwocie 110 złotych, obejmujące koszty zakupu lekarstw i udokumentowane fakturami VAT, znajdującymi się w aktach szkodowych. Zdaniem Sądu, zasadnym było także uwzględnienie na rzecz powódki zwrotu kosztów jej dojazdów na wyznaczone komisje lekarskie z miejscowości N. (miejsce zamieszkania powódki) do L., L. i B. i z powrotem (łącznie 180 km x 0,8358 zł/km) w wysokości 150 złotych. Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz D. T. (1) od strony pozwanej łącznie kwotę 5.260 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt. I wyroku. Jednocześnie Sąd podkreśla, że powódka otrzymała w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 180 złotych jako zwrot kosztów leczenia, tym samym domaganie się jej w niniejszym postępowaniu nie znajduje uzasadnienia, a powódka nie przedstawiła dowodów na poniesienie innych wydatków w tej wysokości.

Orzeczenie o odsetkach wydano w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c.. Ustawowe odsetki za zwłokę zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 10 grudnia 2014 roku, tj. od dnia następnego po wydaniu przez stronę pozwaną decyzji przyznającej świadczenie w postępowaniu likwidacyjnym.

Z uwagi na cofnięcie w toku procesu powództwa w zakresie kwoty 600 złotych tytułem zwrotu utraconego dochodu w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim, Sąd postanowił umorzyć postępowanie co do żądania zasądzenia tej kwoty, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka wygrała proces w 89,77%. Na koszty niniejszego procesu w kwocie 2.110 złotych poniesione przez powódkę składała się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 293 złote, opłata skarbową za pełnomocnictwo 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 złotych oraz kwota 600 złotych tytułem zaliczki uiszczony na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych. Na koszty procesu w kwocie 1.217 złotych poniesione przez stronę pozwaną składały się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 złotych oraz opłata za pełnomocnictwo 17 złotych. Mając na uwadze, że powódka wygrała proces w 89,77 %, to należał jej się zwrot kosztów postępowania w kwocie 1.894,15 złotych. Z kolei strona pozwana wygrała proces w 10,23 %, zatem przysługiwał jej zwrot kosztów postępowania w wysokości 124,50

zł. Po dokonaniu wzajemnej kompensacji, powódce przysługiwał od strony pozwanej zwrot kosztów postępowania w wysokości 1.769,65 złotych (1.894,15 złotych – 124,50 złotych), o czym Sąd orzekł w pkt III wyroku.

Koszty postępowania związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłych sądowych wyniosły łącznie 1.112,16 złotych i do kwoty 600 złotych zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez powódkę. Sąd w pkt IV wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł o treść przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiścić stronie pozwanej, zgodnie z wynikiem procesu na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 459,77 złotych (512,16 złotych x 89,77 %), zaś powódce kwotę 52,39 złotych (512,16 złotych x 10,23 %), tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłych.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej,
3. kal. 14 dni.

Z., dnia 22.12.2016 r.